Svensk författningssamling

SFS 2003:789

Utkom från trycket
den 28 november 2003

Förordning om skydd mot olyckor;

utfärdad den 20 november 2003.

Regeringen föreskriver[1] följande.

1 kap. Inledande bestämmelse

1 § Denna förordning innehåller föreskrifter som ansluter till vad som föreskrivs i lagen (2003:778) om skydd mot olyckor.

De begrepp som används i lagen om skydd mot olyckor har samma betydelse i denna förordning.

2 kap. Enskildas skyldigheter

Skriftlig redogörelse för brandskyddet

1 § Statens räddningsverk skall meddela föreskrifter om för vilka byggnader eller andra anläggningar en skriftlig redogörelse för brandskyddet enligt 2 kap. 3 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor skall lämnas.

Sådana föreskrifter får meddelas om byggnader eller andra anläggningar

1. som är särskilt avsedda att användas av människor med behov av vård och omsorg eller av människor som annars har särskilda hjälpbehov eller som är föremål för kriminalvård i anstalt eller av annat skäl tagits i förvar,

2. där människor vistas till följd av förskoleverksamhet, skolbarnsomsorg, utbildning för barn och ungdom, utbildning för vuxna eller universitets- och högskoleutbildning,

3. som är särskilt avsedda att användas för tillfälligt boende av många människor samtidigt eller som förläggning,

4. där många människor samtidigt kan komma att vistas tillfälligt,

[1] Jfr rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier (EGT L 19, 24.1.1989, s. 16, Celex 31989L0048) och 92/51/EEG av den 18 juni 1992 om en andra generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning, en ordning som kompletterar den som föreskrivs i direktiv 89/48/EEG (EGT L 209, 24.7.1992, s. 25, Celex 31992L0051) senast ändrade genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/19/EG (EGT L 206, 31.7.2001, s. 1, Celex 32001L0019), rådets direktiv 89/618/Euratom av den 27 november 1989 om information till allmänheten om hälsoskyddsåtgärder och förhållningsregler i händelse av en nödsituation som medför risk för strålning (EGT L 357, 7.12.1989, s. 31, Celex 31989L0618) samt rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår (EGT L 10, 14.1.1997, s. 13, Celex 31996L0082).

5. där det bedrivs en verksamhet som är sådan att risken för uppkomst av brand är stor eller att risken för allvarliga skador om brand skulle uppstå är stor,

6. där en brand skulle riskera att medföra förlust av väsentliga kulturhistoriska värden eller att annars skada väsentliga samhällsintressen, eller

7. som har en sådan utformning att risken för allvarliga skador vid brand är stor.

2 § Statens räddningsverk får meddela föreskrifter om innehållet i den skriftliga redogörelse för brandskyddet som avses i 2 kap. 3 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor.

En kommun får meddela föreskrifter om frister för när redogörelsen skall lämnas in till kommunen.

Anläggningar med farlig verksamhet

3 § Länsstyrelsen skall, efter samråd med kommunen, besluta vilka anläggningar som omfattas av ägarens eller verksamhetsutövarens skyldigheter enligt 2 kap. 4 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor.

4 § Om en olycka som kan orsaka allvarliga skador på människor eller i miljön inträffar vid en sådan anläggning som avses i 2 kap. 4 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor eller en överhängande fara för en sådan olycka förelegat, skall anläggningens ägare eller verksamhetsutövaren på anläggningen omgående informera den kommun där anläggningen är belägen och Statens räddningsverk om

1. omständigheterna kring olyckan eller den befarade olyckan,

2. vilka farliga ämnen som finns i anläggningen och som kan orsaka allvarliga skador på människor eller i miljön och om några av dessa ämnen läckt ut,

3. de uppgifter som finns tillgängliga för att möjliggöra en bedömning av följderna för människor och miljö, samt

4. vilka räddningsåtgärder som har vidtagits.

Så snart det kan ske skall information också lämnas om

1. vilka sanerings- och restaureringsåtgärder som planeras för att begränsa följderna, samt

2. vilka åtgärder som planeras för att förhindra att en olycka inträffar igen.

Statens räddningsverk skall omgående informera regeringen och andra berörda myndigheter om sådana olyckor eller befarade olyckor som avses i första stycket.

Statens räddningsverk får meddela föreskrifter om verkställigheten av första och andra stycket.

Varning

5 § För varning enligt 2 kap. 1 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor får den som äger eller utövar verksamhet på en anläggning som avses i 2 kap. 4 § samma lag efter kommunens medgivande använda de varningsanordningar som installerats enligt bestämmelserna i 7 kap. 1 § lagen (1994:1720) om civilt försvar.

6 § Statens räddningsverk får meddela föreskrifter om varning enligt 2 kap. 1 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor.

Eldningsförbud

7 § En länsstyrelse och en kommun får meddela föreskrifter om förbud helt eller delvis mot eldning utomhus samt om liknande förebyggande åtgärder mot brand.

3 kap. Kommunens skyldigheter

Förebyggande verksamhet

Sotning och brandskyddskontroll

1 § En kommun skall meddela föreskrifter om hur ofta rengöring (sotning) enligt 3 kap. 4 § första och andra stycket lagen (2003:778) om skydd mot olyckor skall ske.

Kommunen får besluta om brandskyddskontroll enligt 3 kap. 4 § tredje stycket lagen om skydd mot olyckor i särskilda fall.

2 § Statens räddningsverk skall meddela föreskrifter om vilka objekt som från brandskyddssynpunkt omfattas av kraven på rengöring (sotning) och brandskyddskontroll enligt 3 kap. 4 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor.

Statens räddningsverk skall även meddela föreskrifter om hur omfattande brandskyddskontrollen skall vara och hur ofta den skall göras.

Handlingsprogram och planer

3 § De handlingsprogram som avses i 3 kap. 3 och 8 §§ lagen (2003:778) om skydd mot olyckor skall innehålla uppgifter om samverkan med andra kommuner och med statliga myndigheter och enskilda.

I de handlingsprogram som avses i 3 kap. 8 § samma lag skall en kommun i förekommande fall lämna uppgift om hamnar och deras gränser i vatten.

4 § En kommuns handlingsprogram skall tillställas länsstyrelsen, Statens räddningsverk samt de kommuner och andra med vilka samverkan inom förebyggande arbete eller räddningstjänst kan bli aktuell.

5 § En framställning enligt 3 kap. 3 § tredje stycket och 3 kap. 8 § tredje stycket lagen (2003:778) om skydd mot olyckor får göras av Statens räddningsverk.

6 § För sådan verksamhet som omfattas av kravet på säkerhetsrapport enligt 10 § lagen (1999:381) om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor skall en kommun upprätta en plan för räddningsinsatser. Planen skall ha den omfattning som säkerheten för omgivningen kräver. Verksamhetsutövaren skall lämna nödvändiga upplysningar till kommunen. Allmänheten skall på lämpligt sätt få möjlighet att lämna synpunkter på planen.

Planen för räddningsinsatser skall förnyas vart tredje år eller när det annars till följd av ändrade förhållanden finns anledning till det. Planen skall lämnas in till länsstyrelsen.

Statens räddningsverk får meddela föreskrifter om verkställighet av första och andra stycket.

Skyldigheter att rapportera vissa iakttagelser och att biträda vid utredning

7 § Upptäcks i samband med räddningstjänst, sotning, brandskyddskontroll, tillsyn eller undersökning av en olycka enligt lagen (2003:778) om skydd mot olyckor en brist eller ett missförhållande som kan leda till en annan olycka än brand, skall räddningsledaren eller den som utför sotning eller brandskyddskontroll, förrättar tillsyn eller undersökning av olyckor underrätta den ansvariga myndigheten om förhållandet.

8 § En kommun skall biträda vid utredning som polismyndigheten eller någon annan myndighet gör med anledning av en olycka vid vilken kommunen skall ansvara för räddningstjänsten eller med anledning av ett tillbud till en sådan olycka.

Behörighet

9 § Behörig att vara räddningsledare i kommunal räddningstjänst är den som genomgått särskild utbildning hos Statens räddningsverk.

Statens räddningsverk får meddela föreskrifter om vilken utbildning hos verket som skall krävas för sådan behörighet.

10 § Behörig att utföra brandskyddskontroll enligt 3 kap. 4 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor är den som genomgått särskild utbildning hos Statens räddningsverk eller hos dess föregångare.

Statens räddningsverk får meddela föreskrifter om vilken utbildning som skall krävas för sådan behörighet.

11 § Den som är medborgare i ett land inom Europeiska unionen, och har behörighet för sådan befattning som avses i 9 och 10 §§, på grund av examens-, utbildnings- eller kompetensbevis över behörighetsgivande högre utbildning från ett annat land inom Europeiska unionen än Sverige, skall på ansökan hos Statens räddningsverk få motsvarande behörighet här i landet. Har Statens räddningsverk meddelat föreskrifter om villkor enligt 12 § skall dessa vara uppfyllda.

Motsvarande gäller för utbildningar från övriga länder för vilka avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) trätt i kraft.

Statens räddningsverk skall meddela beslut i sådana ärenden senast fyra månader efter det att alla handlingar som gäller den sökande har lagts fram. Statens räddningsverk skall se till att den sökande får den kännedom om svenska författningar som är nödvändig för att utöva yrket. Om det behövs, skall verket även anvisa den sökande möjlighet att inhämta de kunskaper i svenska språket som krävs för att utöva yrket.

12 § Statens räddningsverk får meddela föreskrifter om de villkor som skall vara uppfyllda för att få behörighet enligt 11 § samt andra föreskrifter om erkännande av sådana utländska yrkesbehörigheter som avses i 11 §.

4 kap. Statens skyldigheter

Fjällräddningstjänst

1 § Polismyndigheterna i Dalarna, Jämtlands län, Västerbottens län och Norrbotten ansvarar för fjällräddningstjänst.

De ansvariga myndigheterna skall ha ett program för fjällräddningstjänsten. Programmet skall innehålla

1. uppgifter om vilken förmåga myndigheten har och avser att skaffa sig för att göra räddningsinsatser, och
2. uppgifter om samverkan med kommuner, landsting, statliga myndigheter och berörda organisationer.

Som en del av förmågan skall anges vilka resurser myndigheten har och avser att skaffa sig.

Flygräddningstjänst

2 § Luftfartsverket ansvarar för flygräddningstjänst.

Bestämmelser om svensk flygräddningstjänst utanför svenskt område finns i 107 § luftfartsförordningen (1986:171).

3 § För flygräddningstjänsten skall det finnas en räddningscentral.

4 § Luftfartsverket skall upprätta ett program för flygräddningstjänsten. Programmet skall innehålla

1. uppgifter om vilken förmåga verket har och avser att skaffa sig för att göra räddningsinsatser, och
2. uppgifter om samverkan med kommuner, statliga myndigheter och berörda organisationer.

Som en del av förmågan skall anges vilka resurser verket har och avser att skaffa sig.

5 § När flygräddningstjänsten inom svenskt område avser luftfartyg eller personer från en annan stat, skall luftfartyg och personal från den staten tillåtas att delta i skälig omfattning och medföra önskad utrustning. Rätten att delta är begränsad till de områden där det efterspanade eller förolyckade luftfartyget eller någon ombordvarande kan antas befinna sig.

6 § Vid flygräddningstjänst inom ett sådant restriktionsområde som avses i 2 § andra stycket luftfartsförordningen (1986:171) får andra än militära luftfartyg medverka bara med Försvarsmaktens tillstånd och på de villkor som Försvarsmakten bestämmer.

7 § Om ett luftfartyg som är registrerat i en annan stat har förolyckats inom svenskt område, skall Luftfartsverket omedelbart underrätta det konsu-

lat för den staten som är närmast olycksplatsen. Om det inte finns något konsulat i Sverige, skall statens beskickning underrättas.

Om luftfartyget är registrerat hos en internationell organisation, skall underrättelsen lämnas till organisationen.

Sjöräddningstjänst

8 § Sjöfartsverket ansvarar för sjöräddningstjänst.

I de delar av havet utanför Sveriges sjöterritorium, där räddningstjänsten enligt internationella överenskommelser ankommer på svenska myndigheter, skall Sjöfartsverket ansvara för räddningsinsatser som avses i 4 kap. 3 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor.

9 § För sjöräddningstjänsten skall det finnas en räddningscentral.

10 § Sjöfartsverket skall upprätta ett program för sjöräddningstjänsten. Programmet skall innehålla

1. uppgifter om vilken förmåga verket har och avser att skaffa sig för att göra räddningsinsatser, och
2. uppgifter om samverkan med kommuner, landsting, statliga myndigheter och berörda organisationer.

Som en del av förmågan skall anges vilka resurser verket har och avser att skaffa sig.

Efterforskning av försvunna personer i andra fall

11 § Polismyndigheterna ansvarar för efterforskning av försvunna personer i fall som avses i 4 kap. 4 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor.

Ett program för efterforskningen skall finnas vid varje polismyndighet. Programmet skall innehålla

1. uppgifter om vilken förmåga myndigheten har och avser att skaffa sig för att göra räddningsinsatser, och
2. uppgifter om samverkan med kommuner, statliga myndigheter och berörda organisationer.

Som en del av förmågan skall anges vilka resurser myndigheten har och avser att skaffa sig.

Miljöräddningstjänst till sjöss

12 § Kustbevakningen ansvarar för miljöräddningstjänst till sjöss.

I de delar av havet utanför Sveriges sjöterritorium och Sveriges ekonomiska zon, där räddningstjänsten enligt internationella överenskommelser ankommer på svenska myndigheter, skall Kustbevakningen ansvara för räddningsinsatser som avses i 4 kap. 5 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor.

13 § För miljöräddningstjänsten till sjöss skall det finnas en eller flera ledningscentraler.

14 § Kustbevakningen skall upprätta ett program för miljöräddningstjänsten till sjöss. Programmet skall innehålla

1. uppgifter om vilken förmåga myndigheten har och avser att skaffa sig för att göra räddningsinsatser, och

2. uppgifter om samverkan med kommuner, statliga myndigheter och berörda organisationer.

Som en del av förmågan skall anges vilka resurser myndigheten har och avser att skaffa sig.

Räddningstjänst vid utsläpp av radioaktiva ämnen och sanering

Ansvar för räddningstjänst

15 § Länsstyrelsen ansvarar för räddningstjänst vid utsläpp av radioaktiva ämnen enligt 4 kap. 6 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor och för sanering efter sådana utsläpp som avses i 4 kap. 8 § första stycket samma lag.

16 § Statens räddningsverk får efter att ha hört Statens kärnkraftinspektion och Statens strålskyddsinstitut meddela ytterligare föreskrifter om räddningstjänsten enligt 4 kap. 6 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor.

För saneringen enligt 4 kap. 8 § lagen om skydd mot olyckor får Statens räddningsverk meddela ytterligare föreskrifter efter att ha hört Statens strålskyddsinstitut och andra berörda myndigheter och organisationer.

Information till allmänheten i händelse av en nödsituation som medför risk för strålning

17 § Vid tillämpning av 18–20 §§ skall följande uttryck ha nedan angiven betydelse i information till allmänheten.

En nödsituation som medför risk för strålning:

1. En situation som uppstår

a) när en olycka har inträffat vid en anläggning eller i samband med sådana verksamheter som avses i 2 och olyckan medför eller kan komma att medföra betydande utsläpp av radioaktiva ämnen,

b) när onormala nivåer av radioaktivitet som kan vara skadliga för befolkningens hälsa har påvisats i Sverige eller utomlands,

c) när anläggningar eller sådana verksamheter som avses i 2 varit inblandade vid andra olyckor än som avses i a) och olyckan medför eller troligen kommer att medföra betydande utsläpp av radioaktiva ämnen, eller

d) när andra olyckor som medför eller troligen kommer att medföra betydande utsläpp av radioaktiva ämnen har inträffat.

2. En situation som förorsakas av anläggningar och verksamheter som nämns i 1 a) och c), exempelvis

a) alla kärnreaktorer, oavsett lokalisering,

b) alla andra anläggningar i kärnbränslecykeln,

c) alla anläggningar för hantering av radioaktivt avfall,

d) transport och lagring av kärnbränsle eller radioaktivt avfall,

e) tillverkning, användning, lagring, deponering och transport av radioaktiva isotoper för användning inom jordbruk, industri, medicinsk verksamhet och därmed förbunden vetenskap och forskning,

f) användning av radioaktiva isotoper för kraftgenerering i rymdfarkoster.

Med uttrycken betydande utsläpp av radioaktiva ämnen och onormala nivåer av radioaktivitet som kan vara till skada för befolkningens hälsa under 1 ovan avses en situation som troligen kan ha till följd att enskilda personer ur befolkningen utsätts för doser som överstiger de dosgränser som föreskrivits med stöd av bestämmelserna i strålskyddslagen (1988:220).

Befolkning som troligen kommer att beröras i händelse av en nödsituation som medför risk för strålning: en befolkningsgrupp för vilken det finns utarbetade planer i händelse av en nödsituation som medför risk för strålning.

Befolkning som faktiskt kommer att beröras i händelse av en nödsituation som medför risk för strålning: en befolkningsgrupp för vilken särskilda skyddsåtgärder vidtas så snart en nödsituation som medför risk för strålning uppstår.

18 § En länsstyrelse skall säkerställa att den befolkning som troligen kommer att beröras i händelse av en nödsituation som medför risk för strålning ges information om de hälsoskyddsåtgärder som skall vidtas och de regler som gäller i en sådan situation.

Länsstyrelsen skall vidare, i fall som avses i 4 kap. 6 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor, säkerställa att den befolkning som faktiskt berörs i händelse av en nödsituation som medför risk för strålning omedelbart underrättas om fakta om olyckan, de regler som gäller för befolkningen och de hälsoskyddsåtgärder som skall vidtas.

Statens räddningsverk får meddela ytterligare föreskrifter om vad denna information skall innehålla.

19 § En länsstyrelse skall säkerställa att de som inte hör till personalen på de anläggningar eller är anställda inom de verksamheter som anges i 17 § andra stycket 2, men som kan komma att delta i räddningsaktioner i händelse av en nödsituation som medför risk för strålning, ges lämplig och regelbundet uppdaterad information om de hälsorisker deras deltagande kan komma att innebära och om de försiktighetsåtgärder som skall vidtas vid ett sådant tillfälle.

Statens räddningsverk får meddela ytterligare föreskrifter om vad denna information skall innehålla.

20 § Om det krävs räddningsinsatser i kommunal räddningstjänst till följd av sådana allvarliga olyckor som avser utsläpp av radioaktiva ämnen och som innebär en nödsituation som medför risk för strålning, skall Statens räddningsverk bistå kommunen med uppgifter om hur allmänheten skall informeras.

Program för räddningstjänsten

21 § En länsstyrelse skall efter att ha hört berörda myndigheter, kommuner och landsting upprätta ett program för räddningstjänsten enligt 4 kap. 6 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor och saneringen enligt 4 kap. 8 § samma lag. Programmet skall behandla

1. organisation och ledning,
2. samband,

3. strålningsmätning,
4. information till allmänheten,
5. personella och materiella resurser i länet,
6. saneringsmetoder, och
7. andra frågor av betydelse för beredskapen.

De program som upprättas av länsstyrelserna i Uppsala, Kalmar, Skåne och Hallands län skall dessutom behandla frågor om alarmering, utrymning, utdelning av jodtabletter och sådant bistånd som sägs i 29 §. Uppgifter om biståndet skall även behandlas i det program som skall upprättas av länsstyrelsen i Västerbottens län.

Ledning

22 § Till räddningsledare i räddningstjänst vid utsläpp av radioaktiva ämnen från en kärnteknisk anläggning får endast den utses som har behörighet att vara räddningsledare i kommunal räddningstjänst och som har erfarenhet av att leda stora räddningsinsatser, eller den som har motsvarande kvalifikationer.

Beredskapszon

23 § Omkring kärnkraftverken i Barsebäck, Forsmark, Ringhals och Simpevarp skall det finnas en inre beredskapszon och en zon för strålningsmätning (indikeringszon) enligt vad som anges i bilaga till denna förordning.

24 § Vid varje kärnkraftverk skall varning förberedas så att larm kan ges till befolkningen i den inre beredskapszonen.

25 § De som bor inom den inre beredskapszonen skall på lämpligt sätt informeras om innehållet i det program som avses i 21 §.

26 § Inom den inre beredskapszonen skall jodtabletter delas ut till allmänheten. Dessutom skall jodtabletter hållas i lager som medger en komplettering av förhandsutdelningen och en begränsad utdelning inom indikeringszonen.

27 § Länsstyrelsen i Södermanlands län skall i samråd med Statens räddningsverk, Statens kärnkraftinspektion och Statens strålskyddsinstitut upprätta en beredskapsplan för den kärntekniska anläggningen i Studsvik.

28 § En kommun skall biträda länsstyrelsen med beredskapsplaneringen för den inre beredskapszonen.

Inom indikeringszonen skall kommunen biträda länsstyrelsen genom att ställa personal och egendom till förfogande för mätning och inrapportering av mätresultatet.

Personalberedskap

29 § Inom länsstyrelserna i Uppsala, Kalmar, Skåne och Hallands län skall organiseras en personalberedskap för räddningstjänsten enligt 4 kap. 6 § la-

gen (2003:778) om skydd mot olyckor. Dessa länsstyrelser och länsstyrelsen i Västerbottens län skall bistå andra länsstyrelser i frågor om sådan räddningstjänst.

Rådgivning

30 § Vid räddningstjänst enligt 4 kap. 6 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor skall Statens strålskyddsinstitut ge råd om strålningsmätningar samt samordna och biträda med strålskyddsbedömningar.

Samordning och övertagande av ansvaret för räddningstjänsten i vissa fall

Samordning

31 § Om en statlig myndighet har lämpliga resurser för att delta i räddningsinsatser, är myndigheten skyldig att medverka i planläggningen av räddningstjänsten och vid övningar i räddningstjänsten.

32 § Statens räddningsverk får meddela ytterligare föreskrifter om samordning av räddningstjänsten och saneringen efter utsläpp av radioaktiva ämnen.

Övertagande av ansvaret för räddningstjänsten i vissa fall

33 § Fordras omfattande räddningsinsatser i kommunal räddningstjänst, får länsstyrelsen ta över ansvaret för räddningstjänsten i de kommuner som berörs av insatserna. Om räddningsinsatserna även innefattar statlig räddningstjänst, skall länsstyrelsen ansvara för att räddningsinsatserna samordnas.

Om flera län berörs av räddningsinsatser som avses i första stycket får länsstyrelserna komma överens om vilken länsstyrelse som får ta över ansvaret för räddningstjänsten i kommunerna. Om räddningsinsatserna även innefattar statlig räddningstjänst skall länsstyrelserna komma överens om vilken länsstyrelse som skall ansvara för att räddningsinsatserna samordnas.

34 § En länsstyrelse skall efter att ha hört kommunerna i länet och berörda myndigheter upprätta de planer som länsstyrelsen behöver för att kunna utöva sitt ansvar enligt 33 §.

Länsstyrelsen skall informera allmänheten om innehållet i planerna.

Statens räddningsverk får meddela föreskrifter om innehållet i planerna.

Information till Europeiska unionens kommission

35 § Statens räddningsverk skall informera Europeiska unionens kommission enligt artikel 15 och 19 i rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår[2].

[2] EGT L 10, 14.1.1997, s. 13 (Celex 31996L0082).

5 kap. Tillsyn

1 § I fråga om den statliga räddningstjänsten utövar, utom i fall som avses i andra stycket, den myndighet som ansvarar för räddningstjänsten också den centrala tillsynen över efterlevnaden av lagen (2003:778) om skydd mot olyckor och föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen. Statens räddningsverk skall dock utöva tillsynen över frågor som rör samordningen mellan den statliga räddningstjänstens olika grenar.

Rikspolisstyrelsen utövar tillsynen över fjällräddningstjänsten och efterforskning av försvunna personer i fall som avses i 4 kap. 4 § lagen om skydd mot olyckor.

2 § Statens räddningsverk skall utöva tillsynen över efterlevnaden av lagen (2003:778) om skydd mot olyckor och med stöd av lagen meddelade föreskrifter i frågor som rör planläggningen av räddningstjänsten vid utsläpp av radioaktiva ämnen enligt 4 kap. 6 § lagen om skydd mot olyckor samt planläggningen av saneringen enligt 4 kap. 8 § samma lag.

6 kap. Särskilda skyldigheter för kommuner och statliga myndigheter

1 § När en räddningsinsats är avslutad efter en olycka som inneburit att miljön har blivit skadad, skall räddningsledaren underrätta den eller de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom miljö- och hälsoskyddsområdet och länsstyrelsen.

7 kap. Bestämmelser om ersättning

Ersättning till kommun

1 § Ersättning enligt 7 kap. 2 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor lämnas för den del av kostnaden som överstiger hälften av prisbasbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring för det år då kostnaden uppstod.

2 § Självrisken enligt 7 kap. 3 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor utgörs av ett belopp som motsvarar 0,02 procent av det sammanlagda skatteunderlag som står till kommunens förfogande året före det år då kostnaderna uppkommit.

3 § Frågor om ersättning enligt 7 kap. 2 och 3 §§ lagen (2003:778) om skydd mot olyckor prövas av Statens räddningsverk.

Ersättning till enskilda

4 § Ersättning enligt 7 kap. 4 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor lämnas enligt följande. Ersättning för arbete och tidsspillan lämnas enligt de grunder som senast har avtalats i fråga om motsvarande ersättning för sådan personal inom kommunens räddningstjänstverksamhet som inte är anställd på heltid.

Statens räddningsverk får meddela föreskrifter om ersättning för resa och uppehälle.

Färd till eller från platsen för ett arbete som avses i 7 kap. 4 § lagen om skydd mot olyckor räknas som medverkan i räddningstjänsten eller övning med den kommunala organisationen för räddningstjänst, om färden har föranletts av arbetet och stått i nära samband med detta.

8 kap. Räddningstjänst under höjd beredskap

1 § Statens räddningsverk får besluta om medverkan vid övningar enligt 10 kap. 2 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor.

Statens räddningsverk får meddela de föreskrifter som behövs för verkställigheten av 8 kap. 2 § samma lag.

2 § Under höjd beredskap får länsstyrelsen föreskriva om undantag från de behörighetskrav som gäller enligt 3 kap. 9 §.

3 § En länsstyrelse har rätt att besluta om användning av personal inom en kommuns organisation för räddningstjänst för uppgifter som inte berör den kommunen enligt 8 kap. 4 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor för omfördelning mellan kommunerna i länet.

I 5 kap. 4 § lagen (1994:1720) om civilt försvar finns bestämmelser om räddningsledares rätt att ta verkskydd i anspråk för uppgifter inom räddningstjänsten.

4 § Ersättningen till en kommun enligt 8 kap. 4 § andra stycket lagen (2003:778) om skydd mot olyckor bestäms av länsstyrelsen och betalas ut av Statens räddningsverk.

9 kap. Utländskt bistånd

1 § Kustbevakningen får begära bistånd från och lämna bistånd till utländska myndigheter vid räddningsinsatser enligt

1. överenskommelsen den 13 september 1983 om samarbete vid bekämpning av förorening av Nordsjön genom olja och andra skadliga ämnen,
2. konventionen av den 9 april 1992 om skydd av Östersjöområdets marina miljö,
3. konventionen av den 30 november 1990 om beredskap för, insatser vid och samarbete vid föroreningar genom olja, och
4. tilläggsprotokollet till konventionen under 3 om beredskapen för, insatser vid och samarbete vid föroreningar genom skadliga och giftiga ämnen när detta är i kraft i förhållande till Sverige.

---

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

2. Genom förordningen upphävs räddningstjänstförordningen (1986:1107). Dock skall följande bestämmelser i den upphävda förordningen fortsätta att tillämpas under år 2004:

a) 8 § till och med den 1 juli 2004, utom i fråga om andra stycket 1 och 4 vilka skall tillämpas under hela 2004,

b) 9 §, 25 § utom i fråga om ingenjörsexamen för skorstensfejare, 26, 28, 30 och 82 §§ under hela 2004.

3. Genom förordningen (SRVFS 2003:5) om upphävande av Statens räddningsverks föreskrifter om brandsynefrister (SRVFS 1993:1) har det föreskrivits att de sistnämnda föreskrifterna skall upphöra att gälla den 1 januari 2004. Med avseende på de byggnader eller andra anläggningar som omfattas av kravet på skriftlig redogörelse enligt 2 kap. 3 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor skall dock föreskrifterna fortsätta att tillämpas under den tid som bestämmelserna om brandsyn skall gälla enligt fjärde punkten övergångsbestämmelserna till lagen.

4. Genom förordningen (SRVFS 2003:6) om upphävande av Statens räddningsverks föreskrifter (SRVFS 1996:6) om sotnings- och kontrollfrister har det föreskrivits att de sistnämnda föreskrifterna skall upphöra att gälla den 1 januari 2004. Intill dess att kommunen, med stöd av 3 kap. 1 § denna förordning, meddelat föreskrifter om hur ofta rengöring (sotning) enligt 3 kap. 4 § första och andra stycket lagen om skydd mot olyckor skall ske, skall för rengöringen (sotningen) i tillämpliga delar dock tillämpas de bestämmelser som anges i de upphävda föreskrifterna.

5. Den som vid utgången av 2003 uppfyller kraven för att vara räddningsledare enligt 6 § räddningstjänstförordningen eller enligt åttonde punkten övergångsbestämmelserna till räddningstjänstförordningen skall anses vara behörig att vara räddningsledare enligt lagen om skydd mot olyckor. Detsamma skall gälla i fråga om den som med stöd av andra punkten under 2004 genomgår och avslutar utbildning som skulle ha uppfyllt kraven för att vara räddningsledare enligt 6 § räddningstjänstförordningen.

6. Om det i en lag eller i en annan författning hänvisas till en bestämmelse som har ersatts genom en bestämmelse i denna förordning, tillämpas i stället den nya bestämmelsen.

På regeringens vägnar

LENI BJÖRKLUND

Helena Lindberg
(Försvarsdepartementet)

Bilaga

Inre beredskapszon och indikeringszon för kärnkraftverken i Barsebäck, Forsmark, Ringhals och Simpevarp

Kärnkraftverket i Barsebäck

Den *inre beredskapszonen* omfattar hela Lomma kommun och de delar av Kävlinge och Landskrona kommuner som utgörs av Annelövs, Barsebäcks, Dagstorps, Hofterups, Högs, Kävlinge, Lackalänga, Löddeköpinge, Saxtorps, Stävie och Västra Karaby församlingar.

Indikeringszonen omfattar

dels Burlövs, Bjuvs, Eslövs, Helsingborgs, Höörs, Klippans, Kävlinge, Landskrona, Lomma, Lunds, Malmö, Staffanstorps, Svalövs, Svedala, Trelleborgs, Vellinge och Åstorps kommuner,

dels Vikens församling i Höganäs kommun, Fulltofta, Hörby, Lyby, Västerstads och Östraby församlingar i Hörby kommun, Björka, Blentarps, Brandstads, Everlövs, Ilstorps, Södra Åsums, Östra Kärrtorps och Öveds församlingar i Sjöbo kommun, Hassle-Bösarps, Skurups, Slimminge, Svenstorps och Västra Vemmenhögs församlingar i Skurups kommun samt Ausås, Starby och Strövelstorps församlingar i Ängelholms kommun.

Kärnkraftverket i Forsmark

Den *inre beredskapszonen* omfattar de delar av Tierps och Östhammars kommuner som utgörs av Berkinge, Dyvikens, Forsmarks, Gräsö, Konradslunds, Norrboda, Snesslingebergs, Sunds, Söderboda, Valö, Vamsta, Årbóleby och Ängskärs telefonstationsområden.

Indikeringszonen omfattar

dels Tierps, Älvkarleby och Östhammars kommuner,

dels Bladåkers, Faringe, Lena, Rasbokils, Stavby, Tensta, Tuna och Viksta församlingar i Uppsala kommun samt Edebo, Häverö och Singö församlingar i Norrtälje kommun.

Kärnkraftverket i Ringhals

Den *inre beredskapszonen* omfattar de delar av Kungsbacka och Varbergs kommuner som utgörs av Bua, Derome, Frillesås, Kärradals, Veddige, Värö-backa, Åsa, Åsklosters och Älekärrs telefonstationsområden.

Indikeringszonen omfattar

dels Kungsbacka, Mölndals och Varbergs kommuner,

dels den del av Göteborgs kommun som ligger söder om Göta älv och Säveån,

dels Mjöbäcks församling i Svenljunga kommun, Marks kommun utom församlingarna Fritsla och Skephult samt Falkenbergs kommun utom församlingarna Abild, Asinge, Eftra, Gunnarp, Krogsered, Slöinge och Årstad.

Kärnkraftverket i Simpevarp

Den *inre beredskapszonen* omfattar den del av Oskarshamns kommun som utgörs av Bussviks, Figeholms, Fliviks, Fårbo, Jämserums, Misterhults, Norra Uvö, Virkvarns och Åby Bro telefonstationsområden.

Indikeringszonen omfattar

dels Oskarshamns kommun,

dels de delar av Borgholms, Hultsfreds, Högsby, Mönsterås, Vimmerby och Västerviks kommuner som ligger inom ett avstånd av 50 km från kärnkraftverket.

Thomson Fakta, tel. 08-587 671 00
Elanders Gotab, Stockholm 2003